

РЕШЕНИЕ

№ 273

гр. Варна, 04.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Анета Н. Братанова
Магдалена Кр. Недева

при участието на секретаря Десислава Ив. Шинева Чипева
като разгледа докладваното от Анета Н. Братанова Въззивно търговско дело
№ 20213001000371 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК, образувано по въззивна жалба, подадена от Д. В. Д., чрез процесуален представител адв. И.Р. против Решение № 1/09.03.2021 год., постановено по т.д.№ 65/2020 год. по описа на ТОС, с което съдът е осъдил Д. В. Д. **ДА ЗАПЛАТИ** на Застрахователно акционерно дружество “ОЗК-Застраховане“-гр.София, ЕИК 121265177 сумата 70 000 лв. (седемдесет хиляди лева), представляваща изплатено на правоимащото лице Б. С. И. от с.С. М., общ.Н. п. застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от телесни увреждания, причинени от ответника Д. В. Д. от гр.Т. при неправилно изпреварване на каруца на 23.10.2019г., около 16.05, на път I-7, км 1333213м с управлявания от него т.а.“Ман 25.322“, рег.№Т 51-58 АК, чиято гражданска отговорност е застрахована при ищцовото дружество с полица №BG/23/119002344578/16.08.2019 г. и напуснал произ-шествието без да спре и без да изчака органите на МВР, на осн.чл.500, ал.1, т.3 от КЗ , ведно със законната лихва върху главницата, считано от 21.08.2020г. до окончателното изплащане на задължението.

Основателността на въззивната жалба се оспорва в писмен отговор на насрещната страна.

Постъпилата въззивна жалба е допустима и надлежно администрирана.

Съдът след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено

следното от фактическа и правна страна:

Производството е с правно основание чл.500, ал.1, т.3 от КЗ..

Съгласно разпоредбата на чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите има право да получи от виновния водач платеното от застрахователя обезщетение заедно с платените лихви и разноски, когато виновният водач е напуснал мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон, освен в случаите, когато е наложително да му бъде оказана медицинска помощ или по друга неотложна причина.

Пред въззивната инстанция се оспорват следните предпоставки за възникването и рамера на регресните права в полза на застрахователя – оспорва се наличието на деликт с автор – ответника; евентуално се твърди съпричиняване на вредоносния резултат; поддържа се още, че изплатеното обезщетение е прекомерно и не съответства на действителните болки и страдания на пострадалото лице. В сочените предметни предели следва да се произнесе и въззивната инстанция – чл. 269, изр.2 ГПК.

Със споразумение от 13.06.2022 год., одобрено по НОХД 93/22 год. по описа на РС – Велики Преслав е прието за безспорно, че подсъдимият Диитър В. Д. при управление на МПС – товарен автомобил марка „МАН“ с рег.№ Т 5258 АК, нарушил правилата за движение, а именно – чл. 20, ал.1 ЗДвП, чл. 42, ал.2, т.1 ЗДвП, и по непредпазливост причинил на Б. С. Ичрямова средна телесна повреда, като деецът е избягъл от местопроизшествието, с което е осъществил от обективна страна състава на престъпление по чл. 343, ал.3, б.„а“, пр.първо във вр. чл. 343, ал.1, б.„б“ вр. чл. 342, ал.1 НК. Съгласно изричната разпоредба на чл. 300 ГПК вр. чл. 383 НПК влязлата в сила присъда, респ. споразумение пред наказателния съд са задължителни за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

В производството не се оспорват фактическите констатации на първостепенния съд, че процесното ПТП е осъществено между МПС, управлявано от ответника и каруца, теглена от кон, управлявана от Метин Хасанов Мехмедов. Третото правоимащо лице Б. С. И. е пътувала в каруцата. При това положение наведените твърдения, че каруцата не е била регистрирана /чл. 167, ал.2, т.4 ЗДвП/ и не е била снабдена със светлоотразители /чл. 71 ЗДвП/ нямат релевантно значение за наличие на съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал.2 ЗЗД. Съпричиняване е налице, когато самият пострадал е допринесъл за настъпване на вредите, като в случая е от значение наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат. За да бъде намалено обезщетението за вреди, увреденият трябва да е допринесъл по някакъв начин

за тяхното настъпване. Необходимо е приносът да е конкретен и да се изразява в извършването на определени действия или въздържане от такива действия от страна на увредения. С действията си или бездействията си увреденото лице трябва да е нарушило предписани от закона правила за поведение и нарушенията да са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат. Твърденията на въззивника следва да се квалифицират като такива за наличие на съизвършителство по смисъла на чл. 53 ЗЗД, при което вина за настъпване на произвешествието има и водача на каруцата. Предвид регламентираната в чл. 53 ЗЗД солидарна отговорност на причинителите на вредата, всеки от тях отговаря към увреденото лице за всички причинени от деликта вреди в пълния им размер, а не съобразно приноса им. Застрахователят по гражданската отговорност на един от делинквентите не отговаря спрямо увреденото лице солидарно с останалите делинквенти или техните застрахователи, но предвид функционалната обусловеност на прякото право от деликтното, застрахователят по застраховка "Гражданска отговорност" отговаря по отношение на увредения в обема, в който отговаря застрахованият при него делинквент - за всички вреди за целия им размер, като отговорността на застрахователя е лимитирана единствено от застрахователната сума по договора за застраховка. Поради това, в хипотезата на увреждане от няколко делинквенти, застрахователят по застраховка "Гражданската отговорност", сключена с един от тях, отговаря спрямо увреденото лице за пълния размер на вредите до размера на застрахователната сума, а не съобразно приноса за увреждането на застрахования при него делинквент.

Обемът на регресната отговорност е изрично визирана чл. 500, ал.1 КЗ – платеното от застрахователя обезщетение. Не се спори, че застрахователят е изплатил на правоимащото лице сумата от 70 000 лева. Последната е съобразена с претърпените от деликта болки и страдания, действителния размер на моралните вреди, характера и тежестта на причинените увреждания, интензитета и продължителността на болките, психическите и физически последици от телесните увреди и пр.

От съвкупната преценка на приложената медицинска документация и заключението на назначената съдебно-медицинска експертиза се установява, че непосредствено след пътния инцидент, пострадалата Б. И. била откарана по спешност в „МБАЛ - Шумен“ АД в тежко общо съС.ие – кома, наложила интубация. Получила е съчетана травма, включваща както мозъчна контузия с изпадане в пълно безсъзнателно съС.ие, така и счупване на лява ключица, на второ, трето и четвърто ребро вляво, счупване на двете кости на лявата предмишница. В допълнение на горното пострадалата била диагностицирана с контузия на лявото белодробно крило и левостранна монопареза на ляв на долен крайник.

Пострадалата е претърпяла оперативна интервенция - пункция на лявата гръдна кухина с евакуация на плевралния излив. Извършена ѝ е още медицинска интервенция по повод счупването на двете кости на лявата

предмишница, като са ѝ поставени метални плаки с винтове. Вещото лице по допуснатата и неоспорена СМЕ е категорично, че при двете двете медицински интервенции пострадалата е търпяла силни болки и страдания.

Възстановителният период /в рамките на 5-6 месеца/ е протекъл на постелъчен режим и ограничено движение на снагата; силни болки и дискомфорт при дишане и оплаквания от централната нервна система - упорито главоболие, световъртеж, емоционална лабилност, лесна уморяемост.

Предвидими са следните остатъчни явления от травмите – болки в областта на белия дроб при тежък физически труд. Налице са и видими белези по тялото поради проведените оперативни интервенции.

В устните си обяснения вещото лице обобщава, че получените увреждания „са доста сериозни“, а пострадалата ще търпи „значителни и продължителни болки и страдания“ и за в бъдеще.

Съобразявайки множеството травми от различен характер, претърпените две оперативни интервенции, възстановителния период и остатъчните негативни явления, съдът намира, че определеното и изплатено на пострадалата Б. Исмаилова застрахователно обезщетение отговаря на критериите за справедливост.

Възраженията на въззивника, че вредите не са установени с достатъчно доказателства са неоснователни. По делото е приложена медицинска документация. Прието е и заключение на СМЕ с експертни изводи за тежест на травмите, възстановяването и остатъчните негативни явления, което страната не е оспорила.

В хода на устните състезания процесуалният представител на въззивника се позовава на свидетелските показания на пострадалата, според които същата е изпитвала силни болки в ръката за два месеца. Показанията на свидетелката обаче съдържат и други факти касателно травмата ѝ – продължителна кома, „много болки“, операции, продължителен болничен престой; болки в ръката и в гърдите, зависимост от чужди грижи, остатъчни белези, нарушения от страна на нервната система и др. На посоченото основание същите не могат да се ползват като източник за опровергаване на заключението на СМЕ.

При съвкупната преценка на гореизложеното съдът намира, че предявеният иск е доказан по основание и размер и следва да бъде уважен. Постановеното в идентичен смисъл решение на ТОС следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

В полза на въззиваемото дружество следва да бъдат присъдени разноски в размер на 3600 лева съобразно представен списък по чл. 80 ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1/09.03.2021 год., постановено по т.д.№ 65/2020 год. по описа на ТОС

ОСЪЖДА Д. В. Д. от гр.Т., ул.“З. З.“ №21, ЕГН:***** да заплати на Застрахователно акционерно дружество “ОЗК-Застраховане“-гр.София, ЕИК 121265177 сумата от 3600 лева – разноси, сторени във въззивното разглеждане на спора.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчването на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____